



Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 63/20

Luxemburg, 28 mai 2020

Concluziile avocatului general în cauzele C-620/18 și C-626/18
Ungaria și Polonia/Parlamentul și Consiliul

Avocatul general Campos Sánchez-Bordona propune Curții de Justiție respingerea acțiunilor în anulare formulate de Ungaria și de Polonia împotriva directivei prin care se consolidează drepturile lucrătorilor detașați

Legiitorul Uniunii, având în vedere evoluția piețelor muncii din Uniune după extinderi succesive și după criza economică din 2008, putea efectua o reevaluare a intereselor întreprinderilor care beneficiază de libera prestare a serviciilor și a intereselor lucrătorilor detașați ai acestora

În 2018, legiitorul Uniunii a adoptat o directivă¹ (denumită în continuare „directiva de modificare”) prin care a modificat Directiva 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor (denumită în continuare „Directiva 96/71”) ² pentru a le asigura acestora o protecție mai ridicată în ceea ce privește, printre altele, remunerarea acestora și drepturile lor sociale și de dreptul muncii. În temeiul directivei de modificare, aceste aspecte ale condițiilor de muncă ale lucrătorilor detașați trebuie să respecte în principiu normele aplicabile în statul membru gazdă, mai precis statul în care au fost detașați lucrătorii.

Pe de altă parte, atunci când lucrătorii sunt detașați pentru o perioadă care depășește 12 luni (în mod excepțional, care depășește 18 luni), directiva de modificare impune să li se aplice în practică aceleași condiții de muncă și de încadrare în muncă aplicabile în cazul lucrătorilor din statul membru gazdă.

Ungaria și Polonia au formulat ambele acțiuni în fața Curții de Justiție prin care au solicitat anularea în tot sau în parte a directivei de modificare. Germania, Franța, Țările de Jos, Suedia (numai în cauza C-626/18) și Comisia au intervenit în proceduri în susținerea concluziilor Parlamentului și ale Consiliului.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Manuel Campos Sánchez-Bordona, în primul rând, consideră că **directiva de modificare a fost adoptată utilizându-se un temei juridic adecvat**. În acest context, avocatul general subliniază că directiva de modificare, asemenea Directivei 96/71, urmărește un dublu obiectiv, pe de o parte, garantarea în favoarea întreprinderilor a posibilității de a efectua prestări de servicii transnaționale prin detașarea lucrătorilor din statul lor de stabilire, și pe de altă parte, protecția drepturilor lucrătorilor detașați și împiedicarea concurenței neloiale între întreprinderi, rezultată din nivelele diferite de protecție din statele membre.

Avocatul general recunoaște că majoritatea dispozițiilor directivei de modificare afectează în special protecția lucrătorilor detașați, ceea ce se explică prin faptul că **legiitorul Uniunii a considerat că modificarea Directivei 96/71 în acest sens este indispensabilă în lumina evoluției piețelor muncii din Uniune după extinderi succesive și ca urmare a crizei economice din anul 2008**. Avocatul general subliniază că atunci când adoptă o normă de armonizare, precum Directiva 96/71, legiitorul Uniunii nu poate fi privat de posibilitatea de a

¹ Directiva (UE) 2018/957 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 de modificare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO 2018, L 173, p. 16).

² Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 04, p. 29).

adapta acest act în funcție de orice modificare a împrejurărilor sau de orice evoluție a cunoștințelor.

În plus, potrivit avocatului general, faptul că directiva de modificare este orientată în principal spre protecția drepturilor lucrătorilor detașați nu înseamnă că ar fi trebuit să fie adoptată în temeiul articolului 153 TFUE, referitor la anumite aspecte ale politicii sociale a Uniunii. În acest sens, amintește că un act de modificare a unui alt act anterior are în mod normal același temei juridic cu norma modificată. Astfel, articolul 53 alineatul (1) TFUE și articolul 62 TFUE, al cărui obiectiv este garantarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii, pot constitui un temei juridic adecvat pentru directiva de modificare, astfel cum au constituit la momentul respectiv pentru Directiva 96/71.

În al doilea rând, avocatul general observă că directiva de modificare se limitează să coordoneze aplicarea normelor de dreptul muncii concurente ale statului gazdă și cele ale statului de origine, și nu stabilește în niciun caz cuantumurile salariilor care trebuie plătite, întrucât aceasta este de competența statelor membre. De asemenea, anumite elemente ale remunerației lucrătorilor detașați vor fi în continuare diferite de cele ale remunerației lucrătorilor locali, astfel încât diferențele dintre remunerațiile efective percepute de cele două categorii de lucrători nu vor dispărea. Pentru același motiv, avocatul general consideră că nu vor dispărea complet nici avantajele concurențiale ale întreprinderilor din țările Uniunii care au costuri ale forței de muncă mai reduse, care detașează lucrători în state membre care au costuri superioare ale forței de muncă.

În al treilea rând, avocatul general apreciază că atunci când a adoptat directiva de modificare, **legiuitorul Uniunii a respectat cerințele principiului proporționalității, fără să depășească în mod evident marja sa largă de apreciere în cadrul reglementării detașărilor transnaționale de lucrători.** Mai precis, consideră că înlocuirea în textul directivei modificate a noțiunii de „salariu minim” cu cea de „remunerație” era justificată de dificultățile practice generate de utilizarea primei noțiuni. Astfel, atunci când detașează lucrători, anumite întreprinderi ar putea avea tendința să le plătească salariul minim, indiferent de categoria, de funcțiile, de calificările profesionale și de vechimea lor, dând naștere unei diferențe de remunerare față de lucrătorii locali aflați într-o situație similară.

De asemenea, avocatul general apreciază că reglementarea categoriei lucrătorilor detașați pe termen lung (12 sau 18 luni) introdusă prin directiva de modificare este justificată și implică restricții proporționale privind libera prestare a serviciilor, deoarece se adaptează la situația lucrătorilor a căror integrare pe piața muncii din statul gazdă este mai intensă.

În final, avocatul general observă că directiva de modificare nu conține în realitate nicio reglementare materială cu privire la detașările lucrătorilor în sectorul transporturilor, și că ea se va aplica în acest sector atunci când se va adopta un act legislativ viitor în acest scop. În acest sens, avocatul general respinge argumentul Ungariei potrivit căruia trimiterea la acest act legislativ viitor din directiva de modificare constituie în sine o încălcare a dispozițiilor Tratatului FUE referitoare la aplicarea principiului liberei circulații a serviciilor în sectorul transporturilor.³

Ținând seama de toate acestea, avocatul general propune **Curții de Justiție respingerea în întregime a acțiunilor în anulare formulate de Ungaria și de Polonia.**

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este

³ Articolul 58 TFUE alineatul (1).

anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al concluziilor ([C-620/18](#) și [C-626/18](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293